

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 19Pc/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218205414
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Fakanová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1218205414.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, pred sudkyňou JUDr. Katarínou Fakanovou, v právnej veci navrhovateľa O. P. T., R.. XX.XX.XXXX, D. N. X, D., právne zastúpený splnomocnencom Milan Kurota, nar. 10.08.1978, bytom Špitálska 53, Bratislava, proti odporkyňi J. J., R.. XX.XX.XXXX, D. I. XXX, V.. A., o návrhu na rozvod manželstva, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh na rozvod manželstva zamietla.
- II. Súd nepriznáva žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajší súd dňa 22.06.2018, sa domáhal navrhovateľ rozvodu manželstva s odporkyňou na tom skutkovom základe, že ich manželstvo je trvale rozvrátené a neplní si žiadnu zo svojich funkcií. V návrhu uviedol, že s manželkou uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX C. W., S. W. C. J. K.E. K. Ú. W., U. XX. W. XXXX, I. XX, N. N.. Č. XXX. Manželstvo s manželkou uzatvorili po približne ročnej známosti. Spočiatku bolo manželstvo harmonické, bývali v spoločnej domácnosti na adrese N. Č.. X, D., kde má žalobca aj teraz trvalé bydlisko. Manželstvo bolo bezdetné a nemajú žiadne spoločné deti. S odstupom času a s prihliadnutím na ich rôzne povahové vlastnosti, názory na životný štýl a predstavy o ďalšej spoločnej budúcnosti sa medzi nimi začali prejavovať prvé rozpory. On bol stále viac pracovne odcestovaný a manželka mala pocit osamelosti, čo mu vyčítala. Postupne sa ich názory týkajúce sa spoločného života stále viac a viac líšili, čo vyústilo aj k citovému odcudzeniu. Napriek snahe vzťahy upokojiť, vládla medzi nimi veľmi napätá atmosféra a už sa len hádali. Takýto stav vyvrcholil tým, že manželka sa v roku 2015 odsťahovala zo spoločnej domácnosti a odvtedy vedú každý svoj samostatný život, ich manželstvo sa nachádza v takom hlbokom, trvalom a nenapraviteľnom rozvrate, že je vylúčené obnovenie manželského spolužitia, ako aj obnovenie plnenia funkcií manželstva. Manželstvo je len formálnym zväzkom, manželstvo neplní svoj spoločenský účel a funkciu a je tak hlboko rozvrátené, že nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Žiadal nepriznať žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

2. Odporkyňa k návrhu na rozvod manželstva uviedla, že ho žiada zamietnuť z dôvodu, že ich manželstvo s navrhovateľom nevzniklo v súlade s právnym poriadkom štátu. Podala návrh na určenie neexistencie manželstva, ktorému súd vyhovel a v konaní vedenom pod sp. zn. 19Pc/3/2018 rozhodol o neexistencii manželstva. Trovy konania nežiadala priznať.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, sobášnym listom, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 19Pc/3/2018, ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento stav vo veci:

4. Zo spisu tunajšieho súdu spisová značka 19Pc/3/2018 súd zistil, že navrhovateľ mal s odporkyňou uzavrieť manželstvo dňa 11.10.2009, z manželstva deti nepochádzajú, manželstvo s navrhovateľom uzavrela napriek tomu, že ho vôbec nepoznala, ani nikdy predtým ho nevidela. Na uzavretie manželstva ju nahovoril Ján Drobul, s ktorým v tom čase žila v spoločnej domácnosti a kamarát I. N. - I., za sľúbenú finančnú odmenu 3.000,- €. Manželstvo malo trvať maximálne pol roka a potom jej mali vybaviť rozvod, čo sa stalo až v roku 2015. Medzitým Cudzinecká polícia Bratislava dňa 13.1.2010 udelila O. T. prvé povolenie na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a dňa 04.07.2014 trvalý pobyt na neobmedzený čas. Tiež uviedla, že s navrhovateľom nikdy nebývala v spoločnej domácnosti, nestretávajú sa a ani v súčasnosti nevie odporkyňa kde sa zdržiava. Všetko ohľadne uzavretia manželstva riešili sprostredkovatelia, ktorí zabezpečili hladký priebeh zápisu manželstva na matrike, aj na Mestskom úrade v Ružomberku. Navrhovateľ nebol prítomný ani pri uzatváraní manželstva. Bez splnomocnenia tam sprostredkovatelia dali inú osobu, a to osobu Q. K., kamaráta I. N.. Odporkyňa tom vôbec nevedela, „manžela“ prvýkrát videla až po uzavretí manželstva. Za uvedené bola trestne stíhaná vyšetrovateľom Oddelenia operatívno-pátracej činnosti a vyšetrovania Stred Banská Bystrica, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, za zločin prevádzachstvo podľa § 356 Trestného zákona, spáchaný organizovanou skupinou podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona a za tento skutok bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č. k. 1T/72/2017-456, zo dňa 31.01.2018, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.01.2018. Vo veci vedenej po spisovou značkou 19Pc/3/2018 súd vyniesol rozsudok, podľa ktorého manželstvo nie je - neexistuje.

5. Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

6. V zmysle Článku I. Základných zásad Zákona o rodine, hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

7. Podľa § 17 Zákona o rodine, manželstvo nevznikne, nevznikne, ak vyhlásenie o uzavretí manželstva a/ bolo vynútené násilím,
b/ urobila maloletá osoba mladšia ako 16 rokov,
c/ bolo urobené pred nepríslušným matričným úradom alebo ak bolo vyhlásenie o uzavretí manželstva urobené pred nepríslušným starostom alebo primátorom, alebo poslancom obecného zastupiteľstva alebo mestského zastupiteľstva,
d/ bolo urobené pred cirkvou alebo náboženskou spoločnosťou, ktorá nie je registrovaná alebo ak bolo vyhlásenie o uzavretí manželstva urobené pred osobou, ktorá nebola oprávnená vykonávať činnosť duchovného registrovanej cirkvi alebo náboženskej spoločnosti,
e/ bolo urobené v cudzine pred orgánom, ktorý na to nebol určený, alebo
f/ urobil zástupca bez platného plnomocenstva alebo ak došlo k odvolaniu plnomocenstva podľa tohto zákona.

8. Dôvody, spôsobujúce neexistenciu manželstva nie sú v zákone vypočítané úplne. Môže sa vyskytnúť situácia, kedy manželstvo nevznikne, pričom túto situáciu zákon nepredpokladá (napr. uzatvorenie manželstva dvoma osobami rovnakého pohlavia). Jedná sa o tak vážne prekážky, že ich nemožno odstrániť ani neskorším súhlasom snúbencov. Takéto manželstvo nikdy nevzniklo. Nevzniká v ňom ani bezpodielové spoluvlastníctvo, nie je preto nutné nič vyporiadavať. Ak súd rozhodne, že manželstvo neexistuje, je každý z „manželov“ povinný používať svoje priezvisko, ktoré používal do uzavretia zdanlivého manželstva. Pre úplnosť je možné dodať, že aj v prípade preukázania tvrdenia navrhovateľky o uzavretí manželstva s inou osobou (X. S.) bez riadneho plnomocenstva, tento dôvod by nespôsobil neplatnosť manželstva, ale išlo by o zdanlivé tzv. putatívne manželstvo. Podľa § 17 písm. f) Zákona o rodine manželstvo nevznikne, ak vyhlásenie o uzavretí manželstva urobil zástupca bez platného plnomocenstva, alebo ak došlo k odvolaniu plnomocenstva podľa tohto zákona. Takto uzavreté manželstvo by na rozdiel od manželstva neplatného vôbec nevzniklo a nevyvolalo žiadne právne následky. Právne by neexistovalo ex lege, preto v podstate by ani nebolo potrebné rozhodnutie súdu o jeho neexistencii.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov neexistuje, na obrade bola prítomná osoba, ktorá zastupovala navrhovateľa a zástupca bol bez platného plnomocenstva, preto

manželstvo ako také nie je a nie je možné ho rozviesť. S poukazom na zistené skutočnosti súd návrh ako nedôvodný zamietol.

10. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 Civilného sporového poriadku nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi. Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva a spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 263 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená viacerými advokátmi, súd určí za prijímateľa náhrady trov konania jedného z nich.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podľa § 376 ods. 1 Civilného sporového poriadku podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (personálna exekúcia). Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).